

Posudek vedoucí bakalářské práce Kateřiny Kavkové

Argentinské motivy v povídkách Jorgeho Luise Borgese

Kateřina Kavková si zvolila pro bakalářskou práci náročné téma. A náročného autora. Argentinec Jorge Luis Borges je i v českém prostředí velmi dobře znám jako geniální povídkář a esejista, aniž by v jeho pojetí byly tyto dva žánry od sebe jasně a definitivně odděleny. Borges již v první polovině 20. stol. okouznil evropské, především francouzské publikum a je od té doby vnímán jako autor univerzální a kosmopolitní – vždyť jeho dílo si intertextuálně pohrává s texty z nejrůznějších koutů světa a nejrůznějších epoch.

Ovšem neměli bychom zapomínat, že byl také Argentinec; ponořený do hispanoamerické tradice, znalec gaučovské literatury, jež topoi i stereotypy rovněž využívá ve svých textech a dává jim nové možnosti a vytváří nové fikční světy. Děje se tak v esejích i povídkách a právě argentinskými motivy v jeho povídkové tvorbě se autorka zabývá.

Bakalářská práce má obvyklou strukturu: nejprve definuje pojmy a uvádí do kontextu, posléze se soustřeďuje na literární texty – zde korpus představují různé Borgesovy povídky.

K. Kavková nabízí definici povídkového žánru a jeho vývoj v hispanoamerických literaturách. Tato část je nutně přehledová, ovšem domnívám se, že se s autorka vypořádala se ctí. Definovat povídku je samo o sobě svízelné, proto se K. Kavková soustřeďuje na klíčové charakteristiky a poté nás již provází historií žánru s odkazem na předchůdce. Zde oceňuji, že zmiňuje i dědictví koloniálních kronik (kam autoři vsunují napínavé či zábavné příběhy, aby odlehčily dokumentární a informativní rovinu textu); jako stěžejní momenty – i pro Borgese a jeho argentinská témata – ukazuje romantismus (rozkvet gaučovské literatury, vznik fantastické povídky) a modernismus (nové pojetí literárního textu jako zcela autonomního artefaktu). Autorka umí vyzdvihnout to podstatné a např. stať o gaučovské literatuře je velmi zdařilá.

Také kapitoly věnované rozboru témat a motivů v povídkách jsou až na výjimky dobře vypracované. Kateřina Kavková na hojných příkladech ukazuje přítomnost „argentinského“ elementu v textech, ať už to jsou odkazy na konkrétní místa (města, ulice...), či – výrazněji – na postavu gauča a pampu. Tyto dva elementy vystupují do popředí a Borges je využívá nejen jako literární prvek, ale vstupuje jejich prostřednictvím do dialogu s jinými literárními díly (povídky doplňující či modifikující argentinskou eposej *Martín Fierro*). Autorka se také věnuje typické gaučovské mluvě, i jejímu převodu v českých překladech.

Bakalářská práce dokazuje, že číst Borgese bez znalosti argentinských reálií a argentinské literární tradice je neúplné a ochuzené o určitou více či méně implicitní rovinu.

Jako vedoucí práce jsem měla možnost slevovat její vznik a oceňuji, kolik úsilí do její tvorby Katka Kavková vložila. Po obsahové i stylistické stránce došlo k obrovskému zlepšení.

Samozřejmě občas jsou některé formulace kostrbaté, či se opakují (viz např. s. 11 dole), ovšem celkově považuji práci za zdařilou. Kladně hodnotím rovněž množství prostudované literatury.

S ohledem na výše řečené doporučuji práci k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.